

er Hensigten med Loven, og jeg kan derfor ikke see, at det skulde være nogen Indvending mod det af mig stillede Ændringsforslag.

Jeg skal endvidere bemærke, at det er blevet udhævet, at det vilde være meget vanskeligt for Landboerne at lære de Politieforanstaltninger at kjende i de forskjellige Kjøbstæder, som gjælde med Hensyn til Indførsel af Brød, og at det tillige vilde være forbundet med meget Bryderi for dem. Jeg skal dertil bemærke, at det forekommer mig dog at være en Indvending af en noget synderlig Besskaffenhed, at, naar der gives Foranstaltninger, som ordne et vist Forhold, da, fordi en Mand, som vil beskæftige sig med Ting, som henhøre under disse Forhold, ikke kjender de reglementariske Bestemmelser, dette skulde være en Grund til ikke at anvende Bestemmelserne paa ham. Det vil dog være meget let for enhver Mand, som vil ind i denne Production, at skaffe sig Underretning om de gjældende Bestemmelser, og, forsaavidt som Regjeringen troer, at det kunde forvolde nogen Vanskelighed, da var det jo meget let at give den Befaling til enhver Politimester i enhver Kjøbstad i Landet, at de Bestemmelser, som ere gjældende for Brødet med Hensyn til dets Bagning, Bægt og Salg i Kjøbstæderne, skulde offentlig bekyndtgjøres i Aviserne; thi saa vilde det jo dog ikke være vanskeligt for den, som vil ind i denne Production, at lære dem at kjende. Den meget ærede Minister berørte ogsaa, at det er muligt, at en Landmand ikke vilde indføre Brød i den nærmeste Kjøbstad, men i en, der ligger længere borte. Ja, der kan jeg virkelig ikke see Andet, end at det bliver Bedkommendes egen Sag. Vil han indlade sig paa et Foretagende, maa han ogsaa skaffe sig Kundskab om, hvilke Regler der gjælde i saa Henseende, og det kan ikke, forekommer det mig, være nogen Grund til, at Reglerne

ikke skulde finde Anvendelse paa ham, at han ikke kjender dem.

Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke med Hensyn til, hvad den ærede Landstingsmand fra Bornholm (Krabbe) har anført om, at Brødet i Kjøbenhavn ikke har den Bægt, det skulde have, at jeg formoder, dette berøer paa en Misforstaaelse; thi, forsaavidt som der er Tale om Brød af en vis Bægt, kan der jo vel kun være Tale om Rugbrød, da der med Hensyn til Hvedebrød ikke er foreskrevet nogen Bægt, og jeg antager derfor, at, naar den ærede Landstingsmand har hørt Tale om, at Brødet ikke holder Bægt, eller at Brødet bliver for smaat, da har det kun Hensyn til Hvedebrødet (Krabbe: Nei!). Ja, den Klage har jeg ikke hørt fremsat, at Rugbrødet i Kjøbenhavn ikke holder Bægt. Det, troer jeg, er Noget, som Bedkommende selv maa føre Klage over, og meget let vil kunne faae forandret.

Friis: Det er kun nogle ganske faa Ord, som jeg finder mig foranlediget til at fremsøre i Anledning af, hvad den høitærede Minister yttrede, som jeg maatte antage havde Hensyn til, hvad jeg anserte om den Bevæggrund, jeg havde til at stemme for det tredje Indstillingspunkt. Jeg troer ganske vist, at jeg bestemt udtalte, at det kun var Brød af grovmalet Meel, som jeg anbefalede til at kunne indføres som forbægt i Kjøbstæderne; jeg omtalte aldeles ikke Fiintbrød eller Hvedebrød, thi jeg vil meget nødtigt gaae Bagerne for nær, da jeg ikke troer, det er nødvendigt at udstrække Loven derhen, at Hvedebrød ogsaa skulde kunne indføres. Men, da jeg nu engang er bleven nødsaget til at nævne Hvedebrød, saa maa jeg desværre ogsaa tilføie, at det er mig bekjendt, at paa flere Steder, i flere Kjøbstæder, er Hvedebrødet ogsaa daarligere og slettere, end det burde være.